

КАРАФФА-КОРБУТ Софія Петрівна (23. 08. 1924, Львів — 29. 11. 1996, там само) — графік, керамік, живописець. Член СХУ (1958). Закін. Львів. інститут прикладного та декоративного мистецтва (1953; викл. [І. Гуторов](#), [В. Манастирський](#), [Р. Сельський](#)). Співпрацювала із видавництвами «Каменярь» (від 1961, Львів), «Веселка» (від 1964), «Дніпро» (обидва — Київ). На творчій роботі. Учасниця обл., всеукр. (від 1954), між-нар. (від 1963) мистецьких виставок. Персон. — у Львові (1964, 1970), посмертні — у Києві (1998, 2001, 2004). Створювала керам. статуетки, темат. розписи на порцелян. тарелях, живописні полотна, проекти вітражів, екслібриси. У 1960-х рр. займалася станк. та книжк. графікою (осн. техніки — гуаш, ліногравюра, акварель, туш і перо). Лейтмотивом творчості К.-К. стали вольові, незламні в боротьбі герої укр. історії («Максим Залізняк», «Іван Підкова», «Гамалія», «Іван Гонта», «Байда»; усі — поч. 1960-х рр.). Збагатила укр. мистецтво новими засобами вираження, тех. прийомами. Особливістю її гравер. манери є використання широкої й напруженої контур. лінії, контраст чорно-білих і кольор. площин, яскравий нац. колорит, декоративність. Окремі роботи зберігаються у музеях Львова, Києва, Канева (Черкас. обл.), Луцька.

Основні твори

Фотоілюстрації

розписи на порцеляні — «Д. Галицький», «Б. Хмельницький» (обидва — 1957); серії ліногравюр за мотивами творів Т. Шевченка (1961–68), Лесі Українки (1960–70-і рр.); оформлення та іл. до кн. — «Марічка-невеличка» М. Петренка, «Коломийки», «Фарбований лис» (усі — 1962) та «Лис Микита» (1972; 1981; 1982) І. Франка, «Українські народні загадки» (1963), «Довбушеві скарби» А. Волощак (1963; 1976), «Червона троянда» В. Малика (1970), «Чарівний глобус» В. Лучука (1977), «Чорногора» Б. Загорулька (1980, кн. 1; 1984, кн. 2), «Останні орли» М. Старицького (1990), «Лісова пісня» Лесі Українки (2000), «Іван Вишенський» І. Франка (2001; усі — Львів); «Досвітні огні» (1965; 1971; 1978), «Літо краснее минуло» (1966; 1970), «Ясні самоцвіти» (1971; 1975) Лесі Українки, «Кобзар» Т. Шевченка, поеми «Прометей» А. Малишка (обидві — 1967), «Михайлик — джура козацький» М. Пригари (1969; 1972), «Камінна душа» Г. Хоткевича (1970), до власної «День як маків цвіт» (1971; усі — Київ); екслібриси — для А. Зубка, В. Лучука, Б. та М. Горинів, Д. Кривавича, М. Ільницького (усі — 1963); ліногравюри — «Іван Вишенський» (1963), «Рідні Карпати» (1970); проекти вітражів — «Т. Шевченко», «Б. Хмельницький» (обидва — 1964); живопис — «Весняна Львівщина» (1970-і рр.), «Їм кують зозулі» (1976).

Рекомендована література

1. Горинь Б. Графічна шевченкіана Софії Караффи-Корбут // *Зміна*. 1964. № 3;
2. Караффа-Корбут Софія: Альбом. К., 1973;
3. Запаско Я. Перо Жар-птиці // *Жовтень*. 1975. № 3;
4. Горак Р. Її дорога на Афон // *Дзвін*. 1997. № 3;
5. Софія Караффа-Корбут: [Некролог] // *ОМ*. 1998. № 1;
6. Софія Караффа-Корбут. Графічна шевченкіана (3 колекції Б. Гориня): Каталог виставки. К., 2001;
7. Думанська О. Графіня з Куткора. Л., 2004;
8. Стасенко В. Софія Караффа-Корбут. Особливості художнього методу // *ОМ*. 2008. № 4.

Б. М. Горинь

Бібліографічний опис:

Караффа-Корбут Софія Петрівна / Б. М. Горинь // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-9717>. – Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).